

[Arne Bjerregaard]

som på, at venstre gennemførte den udskrivningslov i 1978 for kalenderåret 1979, som bevirkede, at man decideret ramte pensionisterne, og at der, da hr. Anders Andersen fremlagde sit momsforslag, ikke var nogen som helst kompensationer samtidig. Det vil altså sige, at pensionisterne fik en hårdere beskatning efter udskrivningsloven, pensionisterne fik hele momsforhøjelsen uden nogen som helst kompensationer, og så kommer hr. Brixtofte i dag og siger, at vi begynder at ville ramme pensionisterne, efter at vi har frataget dem 2 dyrtidsportioner med hensyn til indregningen, vi har givet dem velstandsregulering, vi har sørget for sociale kompensationer. Jeg synes nok, at hr. Brixtofte også skulle tage sin fortid i betragtning med hensyn til at fremsætte og vedtage lovforslag her i tinget, som er modsatrettet det, som hr. Brixtofte nu fremkommer med.

Så siger hr. Brixtofte, at de vil spare en masse. Ja vel, det har vi set, og vi ser også, at det er på de samme områder. Man vil f.eks. sørge for, at der skal være lavere medicintilskud, man vil sørge for, at der ikke bliver fribefordring for patienter til sygehusene, man vil sørge for, at der skal betales for hver konsultation, man vil sørge for, at der skal betales for enhver receptudstedelse osv. osv.

Så kan man spørge, om det er socialt. Jeg synes nok, at man fra venstres side skulle gå en smule varsomt frem med hensyn til at klandre andre for at ville ramme en bestemt befolkningsgruppe. Det har overhovedet ikke været vores mening. Vi har derimod ønsket at spare det, som var nødvendigt, uden at ramme netop de svageste grupper i samfundet.

Så synes jeg også, at de konservative skulle se på deres egne spareforslag og erindre, hvad det er, de vil spare, også på det sociale område. Må jeg bare spørge om et enkelt spareforslag fra de konservative? Hvad betyder det, når de konservative vil stramme bevillingerne til motorkøretøjer til visse personer? Må jeg spørge, hvilke personer det er?

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det har været klart for socialdemokratiet, for regeringen og også for forligspartierne, at det ville være vanskeligt at spare på det sociale område. Vi vidste godt, det ville give debat og utilfredshed, når vi skulle tage ydelser

fra folk, og vi vidste også godt, at nedgangsperioder satte vores solidaritet på en hårdere prøve end opgangsperioder. Derfor blev overvejslen: hvem var det, der skulle bære byrderne, når vi nu anså det for nødvendigt at skære ned? Og her har vi ønsket, at det blev de grupper, der var de bedst stillede inden for det område, hvor vi nu skar ned.

Vi vidste også godt, at man kunne holde taler som den, hr. Brixtofte har holdt her i dag. Vi havde måske ikke ventet at høre den her i salen, måske snarere på møder ude, men jeg tror ikke, det undrede os, at den kunne holdes, og jeg vil egentlig godt benytte lejligheden til at takke de andre partiers ordførere for, at de gennem denne debat holdt den saglige tone, for vi ved alle sammen, at vi bevæger os ind på ømtålelige områder.

Og hvad er det så, regeringen har gjort, og hvem er det, regeringen har ramt?

Ja, vi har hørt, at regeringen har ramt pensionisterne. Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at hvis pensionister har eget hus og altså en formue, bliver den indregnet i socialindkomsten. Det blev sjovt nok ikke fremhævet, at regeringen faktisk med dette forslag stiller pensionister i egen bolig bedre end pensionister i lejeboliger. Når vi har valgt at gøre det på denne måde, er det, fordi vi ikke ønsker, at pensionister skal forlade det hus, de har boet i, men vi kunne selvsagt ikke fortsætte den favorisering, der hermed er lagt op til.

Det er også rigtigt, at vi via børnetilskudene og via betalingen på dagsinstitutionerne rammer nogle mennesker, som hidtil har fået nogle ydelser. Også her har vi gjort det sådan, at vi rammer de mennesker, der har de bedste indtægter inden for disse grupper, og når vi ser på de handicappede, har vi også her gjort det ud fra præcis de samme overvejelser. Vi rammer de handicappede, der bedst er i stand til at bære disse byrder selv. Og som andre har været inde på det, så har vi jo under udvalgsbehandlingen ydermere taget hensyn til nogle af de mange indvendinger, der er kommet fra de handicappedes organisationer.

Jeg har egentlig altid undret mig over den iver, der har været hos venstre og konservative for at nå frem til høje sparetal, men efter at have hørt debatten her i dag forstår jeg det bedre; så længe man kan holde sig til